

Az Állampolgársági Bizonyítvány 1939-Ből

Ez a dokumentum az állampolgárság igazolására szolgált. Az állampolgárság igazolására 1939-ben a zsidótörvények miatt volt szükség [lásd: zsidótörvények Magyarországon]. Ha egy zsidónak nem volt a kezében állampolgársági papír, könnyen pórul járt. Akkoriban sokan menekültek Felvidékről és Erdélyből, ha őket elfogták, nagyon könnyen kivégezték, így lőttek le sok szlovák menekültet a határokon. Mert hiába voltak papírjaik, nem tudták magukat igazolni, hiszen ott születtek kint, és nem kapták meg a magyar állampolgárságot, a csehszlovák állampolgársági papírral pedig nem mehettek sehova sem. Akkor apukának mondták, hogy szerezzé meg magának is és az egész családnak ezt az okiratot. Ezért a család minden tagjának külön-külön megvolt az állampolgársági igazolása. Én megtartottam, a többieké -- azt hiszem -- elveszett. Ezt vittem magammal mindenhová, itt volt velem, Pesten, és végig mindenütt. Azért néz ki ilyen megviselten. Az

állampolgársági igazolás 1939-ben készült, erre kaptam meg 1947-ben Szekfű Gyula akkori moszkvai nagykövettől postafordultával az útlevelet. Mert 1947-ben már a kezemben volt az útlevél, a lányomnak is itt kellett volna születnie Magyarországon. De elvették a szovjetek, és nem is adták vissza. Eltűnt örökre, amikor a vízumra beadtam a kérelmet. Mikor folyton mentem kérni, hogy van-e vízum, az egyik tisztviselő azt mondta: 'Ne ugrálj sokat, mert akkor oda küldünk, ahol tizenkét hónapig van tél.' A lányom 1947-ben született. A Szovjetunióban a nemzetiséget beírták a születési anyakönyvi kivonatba. Az volt beírva, hogy 'jivréj'. Ez azt jelenti, hogy zsidó nemzetiségű. Nem neveltem a vallás szerint, de tudta, hogy zsidó. Az ünnepeket ott nem tarthattuk, bár voltak, akik elmentek templomba, de nagyon kevesen. A hitközséggel nem volt kapcsolatunk, nem volt ott hitélet. Néha ünnepekkor a templomba járás, de én akkor se mentem, nem volt kivel együtt menni. Őszintén megmondom, 1944 után haragban voltam az Istennel. Azt mondtam, milyen Isten az, aki kipusztítja a családomat. Hogy mi történt a rokonokkal, azt nem kellett elmesélni a lányomnak, mert Beregszászban mindenkinek egyforma volt a sorsa. Ott volt az a barátnőm, akit tizennégy éves korában vittek el, tizenöt évesen került haza, tizenhat éves korában férjhez adták, mert senkije nem volt. Aztán született a gyereke, egy évvel idősebb, mint a lányom, tehát együtt nevelkedtek. A fiú orosz iskolába járt. Elkezdtek zsidózni a gyerekek, erre egyet megpofozott közülük, s utána azt mondta, 'Eredj az igazgatóhoz, és mondd meg, hogy megvertelek, de azt is mondd meg, hogy miért'. Ilyen világ volt ott.

----- M. kir. belügyminiszter ad
IV.245.042/1939. ?? Állampolgársági bizonyítvány. A rendelkezésemre álló hiteles adatok alapján bizonyítom, hogy a Nyíregyháza m. városban 1921.évi szeptember hó 30.napján született FISCHER MAGDOLNA nyíregyházai lakos, magyar állampolgár. Budapest, 1939.évi március hó 13-án. A miniszter rendeletéből: Dr. ?? miniszteri tanácsos. Pecsét: M. KIR. BELÜGYMINISZTER
Okmánybélyeg: 19 P 1939. ÁPR. 17. NYÍREGYHÁZA MEGYEI VÁROS